

29 ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67).

*****

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
 γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
 γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ου

Ἦχος Δι-Θ

Ο ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
 οι κᾶ με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων
 πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κᾶ με νη δω ρη

σασθαι ^Δ και ταις ψυχαις ημων το μεγαλεος ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαίωνος αποκρυφονκαι Αγγελιοις αγνω
στονμυστηριον ^ε δια σου θεο το κε τοις επι
γης πεφανερωται ^ε θεος εν ασυγχυτω ενωσει
σαρκου μενος ^Δ και Σταυρον εκουσιως υπερ ημων
καταδεξαμενος ^ε δι ου αναστησας τον πρωτο
πλαστον εσωσενεκ θανατουτας ψυχας ημων
ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν Ἀστιχολογίαν,

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος ^Α ² Νη ρ

Τον βυθον της αλειειας καταλιπων ^Δ
υρανοθεν εδεξω παρα Πατρος ^Δ την
θειει αναποκαλυψιν ^Δ της τω λογισαρκω σε
ως ^ε και παρησια παασι εβοαστω κτιστη

σὺ τὸ Θεὸν ἔσε γινώσκων ὅτι ὁμοῦ σὺ
 ὄν ὁ Θεὸς ἐπαξίως ἀληθῶς ἀνεῖδει
 χθὲς ἡ πεπετραπὴς πιστεῶς καὶ κλειδοχόστῃς
 χάριτος Πέτρος Ἀποστόλος ἐπρεσβευτὴς Χρισ-
 τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἀφεσινδωρησά-
 σθαι τοῖς ἑορτάζουσιν ποσὴν ἀγιάννη-
 ἡ μὴν σου

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν θυμῷ μαρτυρῶν κριτικῶν καὶ δειλιῶ-
 τῆν ἐξετάσιν φριτωτῆν φοβερῶν
 τρεμωτῆν ἀποφασίν καὶ πτοματῆν κολα-
 σίν τῆν τῶν πυρῶν ὀδυνην τὸ σκοτεινὸν τῶν
 τῶν οἰμοῖν ποιῶσιν ἐκείνη τῶν
 ῥα ὅταν τιθῶνται θρονοὶ καὶ βιβλοὶ ἀνοίγονται
 καὶ ἀπραξίαι ἐλεγχῶνται τὸ τε Δεσποινα
 βοῆθῆα ἀμοιβῶν καὶ προστάτης θεομοτα

τος σε γαρ ε χω ελ πι ι δα ο α να α ξι ος
δσ 8 λο ος σσ

Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν,
Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Τήν Σοφίαν καί Λόγον. Ἦχος πλ' Νη ς

Ου ρα νο οθεν την κλη η σιν πα ρα Χρι στῃ
κο μι σα α με νος ω ωφθης κη ρυξ φω τος πα α
σι τοις της χα ρι τος κα τα λαμψας δι δα γ μα τι
γα ρ τῷ νο μῷ ξε ε σας λα τρει αν τῷ γραμματος τοις
πι στοις κα τηστραψας την γνωσιν τῷ Πνευματος ο θεν
και εις τρι το ον 8 ρα νον ε πα ξι ι ως
ηρ θης με ταρ σι ος και Πα ρα δεισον εφ θασας
λε Α α πο στο ο λε πρεσβευ ε Χρι στω τω Θε ω
των πται σμα α των α φε σιν δω ρη σα σθαι
ορ τα ζσ σι πο ο θωτην α γι αν μνη η μηην σου
Δόξα. Καί νυν. Θεοτοκίον.

Χα ρι στη η ρι ον αι αι νον χρε ω στι κως
ως η χη η ρα ε κει ει νη δυ ο λεπ τα προ σφε

ε ρω σοι Δεσ ποινα υ περ πα σωντων χα ρι των σθ
 συ γαρ ωφ θης σκε επη ο μϛ και βο η θει α
 πει ρα σμων και θλι ψε ων α ει με Ε ξαι ρσ σα ο
 θενως εκ με ση ης φλο γι ζσ ης κα μι ι νϛ ρυ
 σθει εις των θλι βον των με εκ καρ δι ας κραυ γα ζω
 σοι Θε ο το κε βο ο η θει ει μοι πρε σβευ ς σα
 τω σω Υι ω ω και Θε ω των πται σμα α των α
 φε σιν δω ρη σα σθαι τοις προ σκυ νϛ σιν εν πι ι στει
 τον το ο κονσϛ Α α χρα αν τε

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
 Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος Νη ς

Κο ρυ φαι αι ςς ο φθε ενταςτων μα θη των
 τϛς με γα α λϛς φω στη η ρας και φα ει νϛς Πε ε
 τρον ευ φη μη σω μεν και τον παν σο φον Πα αυ λον
 γαρ πυ ρι τϛ θει ει ς εκ λα μ ψαν τες Πνευ μα τος
 την αχ λυν της πλανης κα τε φ λε ξαν α πα σαν ο θεν

και της ανωω βασιλειας πολιιται α ξι
ι ως ε δειχθησαν και της χαριτος συνθρονοι δι
α τσ το βο ο η σωω μεν Α ποστολοι Χρι στσ
τσ Θε σ των πται σμα α των α φε σιν αι τη σα
τε τοις ε ορ τα ζσ σι πο ο θω την α γι αν μνη
η μην υ μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ην Σο φι ι αν και Λο ο γονεν Ση γα στρι
συλ λα βσ σ σα Α φρα α ζως Μη τηρ Θε σ τω
κο ο σμω ε κυ η σασ τον τον κο σμον κα τε χον τα
και εν α γκα λαις ε ε σχε στον παν τα συ νε χον τα
και εκ μα ζων ε θη λα σασ τον παν τας εκ τρε φον τα
ο θενδυ σω πω σε ε Πα να γι α Παρ θε ε νε
ρου σθη ναι πται σμα των μσ ο ταν μελ λω πα ρι στα σθαι
προ προ σω πσ τσ σ κτι στσ σ μσ Δε σποι να Παρ
θε νε αγ νη την σην βο η θει αν το τε μοι οι δω ρη η

σαι και γαρ δυ να σαι ο σα θε ε λεις πα νυ υμνη η
τε

***

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ
Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
σον Σω ω τη η η ρ μϑ

Ο ι μι σϑ ϑν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
ι ι ϑ ϑ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος
γαρ πυ υ ρι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε
ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ιη΄.

Ἦχος Βου

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλ θεν ο φθογ γος αυ

των και εις τα α πε ρα τα της οι κς με ε νης τα

ρη μα τα αυ τω ων

Οι ου ρα νοι δι η γυν ται δο ξαν θε ου ποι

η σιν δε χει ρων αυ τω α να γ γε λει το ο

στε ρε ω μα

Η με ρα τη η με ρα ε ρευ γε ται ρη μα

και νυ ξ νυ κτι α να γ γε λει γνω σιν

Εις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθο γ γος αυ των

και εις τα πε ρα τα της οι κθ με ε νης τα ρη μα

τα αυ τω ω ω ω ω ω ω ν

***

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θι

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Ἑωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ

καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ.

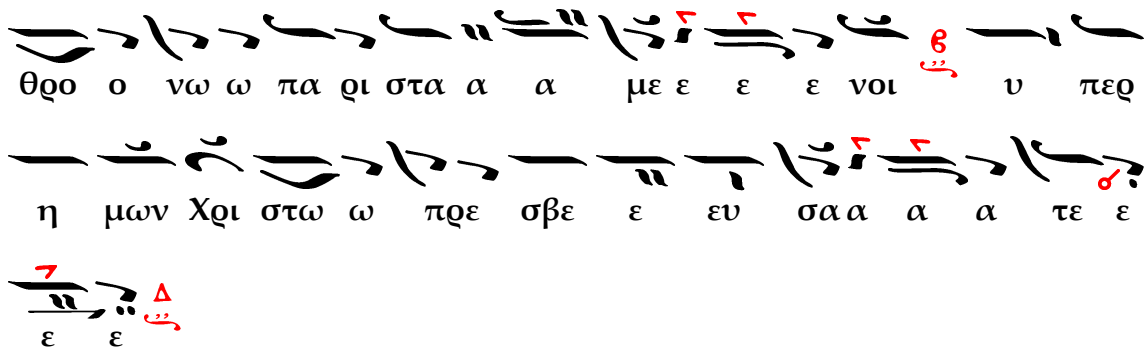
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταις των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
ξαλειψον τα πληθων των εμων εγκληματων
Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων
Αμην Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις ελε
ημον εξαλειψον τα πληθων των εμων εγκλημα
των

Και τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Ἰχ' Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
εξαλειψον το ανοοο
μημα αμ

Ἐκ τῆς Λιτῆς. Γερμανοῦ.

Πετρε κορυφαι των εν δοξω των Ααα
ποστολων ηηπεεετρα της πιιι
στεεεεως και Παυλε θεσπεσιι των Α
γιων Εκκλησιων ορητωωρ και φωωστηρ τωθειω

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, ἀμφότεροι

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε, ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, θεοπνεύστοις ἐν ὡδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκῶς προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας, καὶ πρόεδρον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Ἰῶν Θεοῦ ἀληθινόν, τοῦ ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρὸς σε ἐξελέξατο, βαστάσειν ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνης τὴν καθάρεισιν, Χριστὸς ἐπιφανείς, ἐν ὄρει

ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκός, τὴν ψυχὴν συνειτίζει δέ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτῆς πατρῶων Παῦλε παραδόσεων, Ἑβραίων ἐκ σποράς φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθεὶς, ἠγγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ, τῆς βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀπόστολε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ἧ σε Ἀπόστολε, Πέτρε δοξάζομεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεί, ἐλεύσει τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεός, κριτὴν τε καὶ σύνεδρον, ἔσεσθαι ἔφησεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Τοῦ Ἁγίου Παύλου. ᾠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελεῆ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς,

Παῦλε περιφέρων, ἡξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Δόξα.

Παῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σου πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν ἐποικοδομεῖσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαί, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠδὴ πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γὰρ σε σκελισθέντα φωτί· Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσοὺς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾶ σου τὰ σπάργανα. Ἄλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ὑπακοή, Κάθισμα οὐ λέγεται.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠδὴ β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων καὶ πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Στίχ. Σταύρωσις εἶλε κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον,

Τομή δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάνην.

Τῇ ἐνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδ' ἄορ δέ γε Παῦλος.

Τούτοις, τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μείζονα ἂν τις ἐπινοήσῃ, παρὰ τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πέτραν τῆς πίστεως καλέσαντος, τὸν δέ, σκεῦος ἐκλογῆς ἔσσεσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων.

Τὰ περὶ τοῦ Πέτρου.

Ἐπῆρχε δὲ ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἀδελφὸς τοῦ πρωτοκλήτου Ἀνδρέου ἐκ πόλεως ἀσήμευ καὶ εὐτελοῦς, τῆς Βηθσαϊδᾶ, υἱὸς Ἰωνᾶ, ἐκ φυλῆς Συμεών, ἐπὶ Ὑρκανοῦ Ἀρχιερέως, πενία συζῶν ἐσχάτη, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν ποριζόμενος. Αὐτοῦ δὲ (Ἰωνᾶ δηλαδὴ τοῦ πατρὸς αὐτῶν) τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μισθωσάμενος, ἔγρημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παῖδας ἔτεκεν· ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἀγνείᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ τὸν καιρὸν, ὃν ἐφρουρεῖτο ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσποτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφικόμενος, καὶ εὐρῶν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκάλεσε καὶ εὐθέως ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ λοιπὸν, κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι Σίμωνα τὸν μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, ὡς αὐτὸς ἐξηγήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο. Ἦν δὲ τὴν ιδέαν λευκός, ὑπώχρος, ἀναφάλας, οὖλος τὰς περιληφθείσας τρίχας, ὑποφαίνων τοὺς ὀφθαλμοὺς αἱματώδεις καὶ οἰνωπούς· τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον πολίος, τὴν ῥίνα ἔχων μακράν, ἀναπεπτακῶς τὰς ὀφρῦς, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ἐπὶ τὸ ὀρθότερον ἠγμένος τὸ σχῆμα τοῦ σώματος· συνετός, ζήλω θείῳ ὀξέως κατὰ τῆς ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγγνώμων καὶ εὐμετάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτέρας ψήφους μετακινῶν.

Τὰ περὶ τοῦ Παύλου.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ αὐτός, φυλῆς Βενιαμίν, τὴν αἵρεσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιήλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσέως νόμον πεπαιδευμένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν· ὃς καὶ διάπυρος ἐραστὴς γενόμενος τοῦ νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. Τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωσθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ μεσοῦσης ἡμέρας, καὶ πηρωθεὶς τὰς ὄψεις, φωνῆς αὐτῷ θείας ἐνεχθείσης ἄνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν, ἀρχαῖον μαθητὴν οἰκοῦντα ἐν Δαμασκῷ, ὃς κατηγήσας, ἐβάπτισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑπόπτερός τις, πᾶσαν διαδραμὼν τὴν οἰκουμένην ἐσαγήνευσε· καὶ ἐν Ῥώμῃ κατανήσας, καὶ διδάξας πολλοὺς, ἐκείσε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνοις ὕστερον μετὰ Πέτρον, τὸν ἀυχένα τμηθεὶς· ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρέουσαι φασιν αἷμα σὺν γάλακτι. Εἰ δὲ καὶ ὕστερον ἐτελειώθη ὁ μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐτέθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἦν δὲ τὴν ιδέαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ψιλός, χαροποιούς ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς, κάτω νεύων τὰς ὀφρῦς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερῆς (φαινόμενος νεώτερος, παρ' ὅ,τι ἐστίν), εὖ μάλα τὸ γένειον κεκαθηκῶς εὐκαμπῆ καὶ εὐπρέπουσαν ὄλω τῷ προσώπῳ τὴν ῥίνα ἔχων· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μελαίναις καὶ λευκαῖς θριξίν ἐγκοσμούμενος· ἀγκυλαῖος (κυρτός), εὐρωστος, τό τοῦ σώματος μέγεθος μικρός, συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς

ἤθεσι, καὶ λόγων ἐπαγωγαῖς, καὶ θείων θαυμάτων δυνάμει, τοὺς προσιόντας χειρούμενος.

Ἀμφότεροι δὲ οἱ κορυφαῖοι πλήρεις ἦσαν Πνεύματος Ἁγίου, καὶ θείας χάριτος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον Ἀγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ταῖς τῶν κορυφαίων σου Ἀποστόλων θεαῖς πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, τὴν Ἐκκλησίαν σου ἀκλινῶς ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἱερῶν ἐντολῶν σου ἔδρασον, τὴν εὐσέβειαν ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ὀρθοδόξων λαῶν κράτυνον, τὸ ἔνθεον κήρυγμα τῆς Βασιλείας σου ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἔκτεινον σωστικῶς, εἰρήνευσον τὰ ἔθνη καὶ τὸν κόσμον σου καὶ ἐλέησον καὶ σῶσον πάντας ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{\delta\lambda}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ'

A ^{B δ} νοι ξω το στο μα μ δ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος ^{ε γ} και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι ^{ε γ} και ο φθη σο μαι ^{Πα $\delta\lambda$} φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων ^{π ρ} και α σω γη θε μενος ταυ τη στα θαυ μα τα ^{ε γ}

ὠδὴ γ'

T ^{B δ} ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
^{Δ $\delta\lambda$} η ζω σα και αφ θο νος πη γη ^{Δ $\delta\lambda$} θι α σον συ γκρο
τη σαν τας ^{ε γ} πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σ^{ε $\delta\lambda$} στε φα νων δο ξης α ξι ω

σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α ζον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ως σσ τσ υ ψι
 στσ ο ο προ φητης Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

E ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σσ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οισ υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ σ

σα

ὠδὴ ς'

T ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

τα Θεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ελατρευσαν τηκτισειοιοιθεο
φρονες παρατονκτισααντα
αλλα πυροος
απειλην ανδρειωσπατησαντες
χαιροντες εψαλ
λον Υπερουμενηητε
οτων πατερων Κυρι
ος και Θεος ευλογητοοςει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιι
νω ο τοκος της Θεοτοκε διεσωσατο
το τε με εν τυ πνευματι
νυν δε ενεργημεε
νος την οικουμενην
απαντα χειρει
ψαλλουσιν τον Κυριον
ον υμνειτε τα
εργα και υπερψουσετε
εις παντας αι
ωνων αιωνων

***

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις

τιμώντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{B♭}
Με γα λυ νει η ψυ χη μσ τον Κυ ρι ον ^ε και ^χ
η γαλ λι α σε το ^χ πνευ μα μσ ^Δ ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μσ ^ε ^χ

^{B♭}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε ^χ

2 ^χ ^{B♭}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δε λησ αυ τσ ^ε ^χ ι δε γαρ α πο τσ νυνμα
κα ρι ^χ σι με πασαι αι γε νε αι ^ε ^χ

^{B♭}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε ^χ

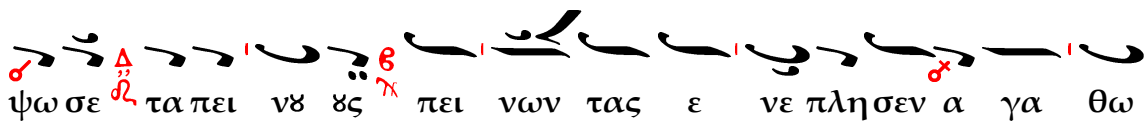
3 ^χ ^{B8}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

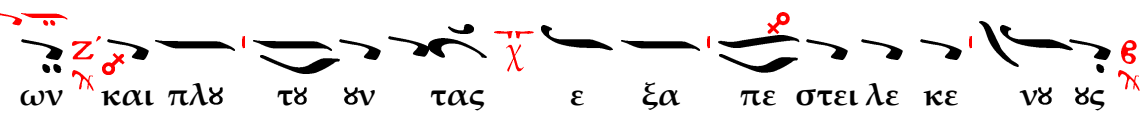
^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρωσθε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

4 ^χ ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρωσθε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

5 **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

 ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα θω

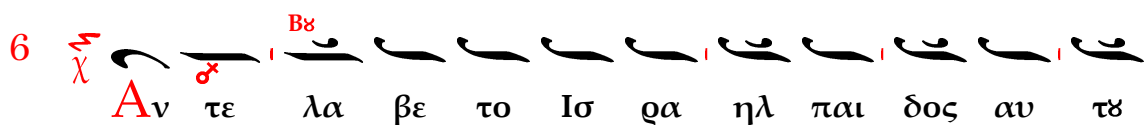
 ων και πλδ τδ εν τας ε ξα πε στει λε κε νθ ςς

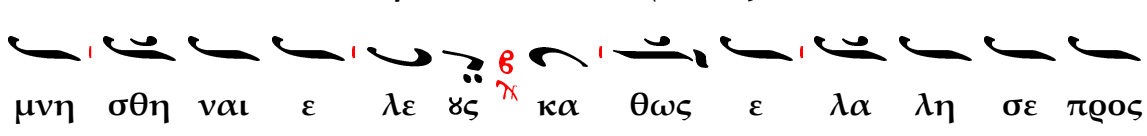
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

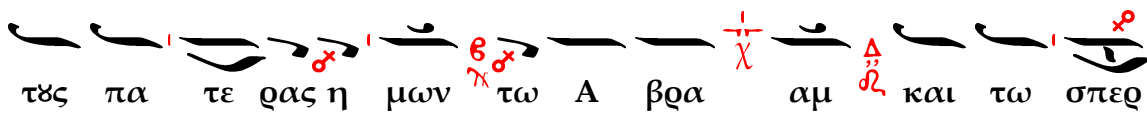
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

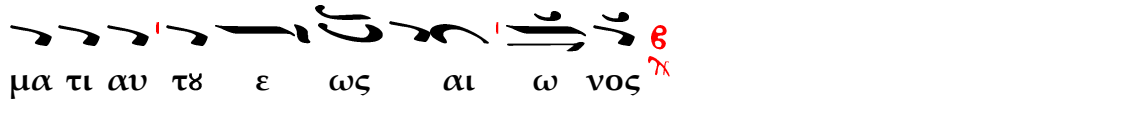
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ

 μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς

 τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

 μα τι αυ τδ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
 θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Ϟ

Tων Α πο στο λων α α παν τες την κο ρυ υ
 φη ην υ μνη η σω μεν Πετρον και Παυ λο ον τες θει ει ει
 ρς της οι κσ δ με νη ης φω στη η ρας τς κη ρυ
 κας της πι ι στε ως τας θε ο ο λο ο γς
 σα αλ πι γας δογ μα των τς εκ φα αν το ρας της
 Εκ κλη σι ας τς στυ υ λς και κα θαι ρε τα ας
 της πλα α νης

Θεοτοχίον.

Tο με γα και πα ρα α δο ξον τὸ το κὲ σθ
 ὄ μυστη ἠ ρι ον θε ο χα ρι τω ω τε Κο ο ο
 ρη και θε ο ο μη τω ωρ Παρθε ε νε Προ φη ται
 προ ε κη ἠ ρυ ξαν Α πο στο λοι οι ε δι ι
 δα ξαν Μαρ τυ ρες ω μο λο ο γησαν Α γγελοι
 δε α νυ μνῶ σι και ανθρωποι προ ο σκυνῶ
 σιν

***

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Παφ

Πα σα πνο ο ἠ αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε ε
 πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω
Aι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυνα α α μεις α α αυ
του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ
παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος Βου ς

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

Ο εξ υ ψι ι στῃ κλη θεις εκ απ αν θρω ω πων
ο τε το ε πι γει ον σκο τος η μαυρω σε τῃς οφ θαλ μῃς
σῃ σω μα τος τῃς α σε βει ας δη μο σι ε ευ
ον την σκυ υ θρω πο τη τα το τε το ς ρα νι ον φως πε
ρι ηστραψε τῃς δι α νοι ας τα ομ μα τα τῃς ευ σε βει
ας α να κα λυπτον την ω ω ραι ο τη τα ο θεν
ε πεγ νως τον ε ξα γον τα φως εκ σκο τῃς Χρι στον
τον Θε ον η μων ον ι κε τευ ε σω ω ω σαι και
φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Ο τϑ Α να αρ χϑ Πα τρος Υι ος και Λο ο γος

ο τε δω δε κα ριθμον των Α πο στο λων χορον εν γη

ελ θων ε ξε λε ξα το η ρω τα τϑ τϑς τι να με

λε ε γϑ σιν ει ει ναι ανθρωποι το τε και ο προ κρι

τος των Α πο στο λων Πετ ρος θε ο λο γων α νε

κη ρυ ξε τρανωσ βο η σας συ ει Χρι στος τϑ ζων τος

Θε ϑ Υι ος ο θεν α ξι ως μα κα ρι ζεται

εξ υ ψϑ λα βων α πο κα λυ ψιν και το κρα τος

τϑ λυ υ υ ειν και δεσ μιν τα Αμα ρ τη μα τα

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Σ υ ε πα ξι ι ως πετ ρα προ ση γο ρε ευθης

εν η την α κραδαντον πι στινο Κυ ρι ος της Εκ κλη σι

ας ε κρα τυ νεν αρχι ποι με να των λο γι κων προ

βα α τω ων ποι η σας τε εν τευ θεν κλει δε χον σε των
8 ρα νι ων πυλων ως α γα θος εγ κα τε στη σεν
α νοι γειν πα σι τοις με τα πι στε ως προ ο σε δρευ 8
σιν ο θεν α ξι ως κα τη ξι ωσαι σταυ ρω θη
ναι κα θως ο Δε σπο της σα ον ι κε τευ ε σω ω
ωσαι και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Ο χρι στο κη η ρυξ σταυ ρα καυχη μα φε ε ρων
συ την πολυ ε ραστον θει αν α γα πησιν ως τας ε ρων
τας συν δε 8 σαν τω πο θα με νω ει λι κρι νως α
πα αν τω ων προ ε κρι νας εν τευ θεν και δε σμι ος προ
ση γο ρευ θης Χρι στων πει ρα σμων την δυ σχε ρει αν
ως γλυ κυ τε ραν τρυ φης α πα σης αι ρε ε τι σα με
νος και της τι μι ας α να λυ σε ως η ξι ω

θησυνωντω Δεσποτησονικετευεσωω
ωσαι και φωτισαιτασψυχασημων

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η Πα πανσεπτοοστωων Αααποοστο

ο ο λων ε πε δη η μη η σε ε εν ε ο ο ρ

τη τη Εκ κλη σι ι ι α α Χρι ι ι στου

Πα προ ξε νου ου σα σω ω ω τη ρι ι α αν η η

η μιν μυστικωσυνκροτησααντες τουου

τοι οι οισπροσειειπωωωωμεν χαιρετεφω

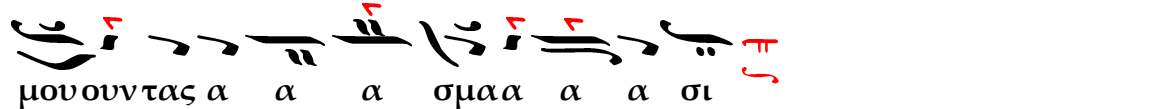
στηρεεεστωωνενσκοοοτει τουη

Πα λι ι ι ου ου ακτι ι νε ε ες υ πα αρ χο ο ο

οντες χαιρετε Πεετρεεεκαιαι Παα αυ λε

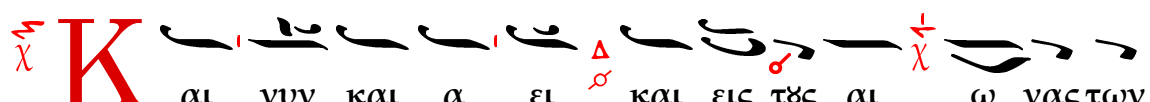

δογματωντωνθειωνθεμεελι οι αρραα γεις

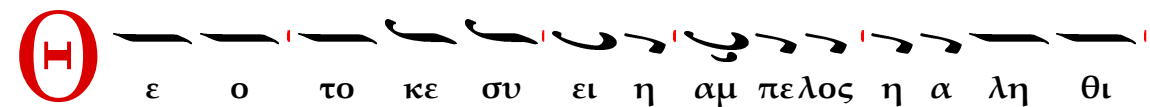

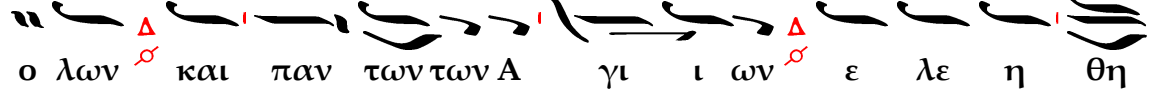
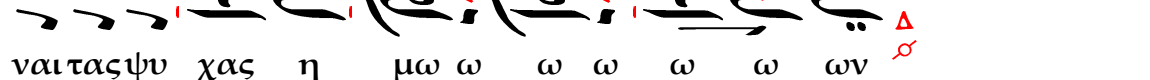
φι ι λιοι οι τουου Χρι ι ι στου σκε ευ η

 τι ι μι ι ι α πα ρε στε με ε σον η η μων α

 α α ο ο ρα α α τως κα τα ξι ουν τες δω ρε ω

 ων α υ υ υ λω ων τους την η μω ω ων ε ο ορ

 τη η η η η η η η η η ην ευ φη

 μου ουντας α α α σμα α α σι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πά.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω ναστων

 αι ω νων α μην

Θε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

 νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

 τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποινα με τα των Α πο στο

 ο λων και παν των των Α γι ι ων ε λε η θη

 ναι τας ψυ χας η μω ω ω ω ω ω ω ν

ἢ ἀργότερον Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά.

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τϠ ϝ ϝς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Η Πα Δι
ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ πε
ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α
στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω
ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν
πρε σβευ ε ε ε Δε σποι να με τα τω ω
ων Α α πο ο στο ο ο λων και παντωντων Α α
γι ι ων ε λε η θη ναι τας ψυ χα α ας
η η η η μων

***

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
ι στοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι α
την με γα α λην σου δο ξαν ^Π

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ μα ^Π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μα
ρτι ι ας του κο σμου ^Π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας ^Π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην ^Π

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Δι-θ

Ο ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
οι κς με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων
πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κς με νη δω ρη
σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ο
ο ος

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}δλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ}βγλ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

ᾠχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

ᾠχος Δι-Θ.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 142 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (142' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (142' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (142' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (142' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιη' (18).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. β'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ο ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
 οι κϛ με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων
 πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κϛ με νη δω ρη
 σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος
 τὸ τέλος: το με γα ε λε ο ο ος

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λϛ ϛ ι α

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος Δι-θ

Ο ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
 οι κϛ με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων

πρε σβε ευ σα τε ^Δ ει ρη νην τη οι κσ με νη δω ρη
σασθαι ^Δ και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος ^ε

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος ^Δ Δι - θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε ^Δ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε ^ε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας ^Δ α λλα προ φθασον ως α γα θη ^ε εις την
βο η θει αν η μων ^Δ των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι ^ε τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν ^ε και σπευ
σον εις ι κε σι ι αν ^Δ η προ στα τευ ου σα
α ει ^Ζ Θε ο το κε των τι μων των ^χ σε ε ε ^Δ

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἦ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. δ'.

Ἦ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἦ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούονται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. Νη ς

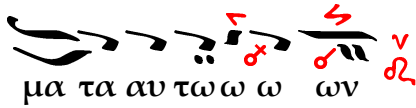
Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηήλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δ και εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς μενεῖς τὰ ρη-
ματα αὐτῶν ^ν

^χ Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ ^β ποι-
ησὶν δὲ χειρῶν αὐτῶν ^χ ἀναγγέλει τὸ ὀστερε-
ωμά ^ν

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηήλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δ και εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς μενεῖς τὰ ρη-
ματα αὐτῶν ^ν

^χ Οὐκ εἰσι λαλῆσαι σου δελογοίων σου χι-
ακονοται ^Δ αἰαί φωναιαυτῶν ^ν

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηήλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δ και εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς μενεῖς τὰ ρη-

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ια΄ 21-33, ιβ΄ 1-9)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

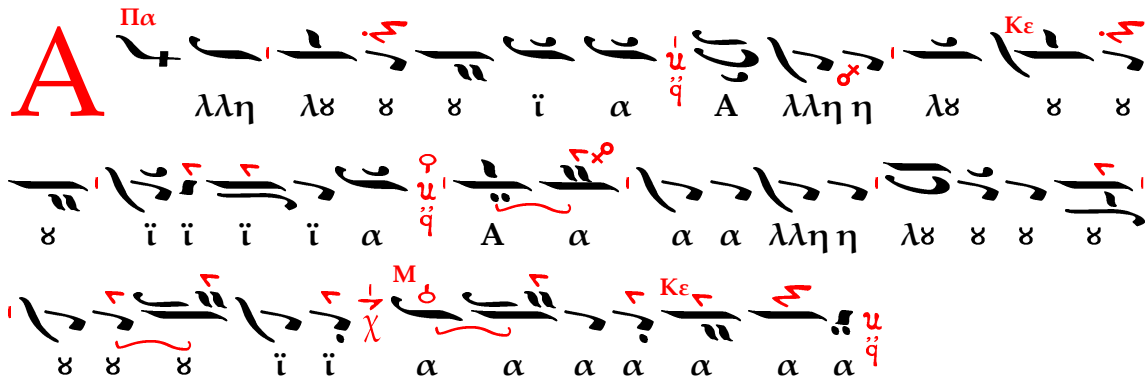
Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖοί εἰσι; Κἀγώ· Ἰσραηλιταί εἰσι; Κἀγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Κἀγώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον· τρεῖς ἔρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρεῖς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχάλασθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἄρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατανᾶν, ἵνα με

κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῆ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἶρηκέ μοι· Ἄρκει σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα (γ'). ᾠχος α'. Ψαλμὸς πη' (88).

ᾠχος 4 Κε 6

Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α
Χ **Ε** ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαυ
 μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
 αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι
 ι ι ι ων
Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α
Χ **Ο** θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βϑ λη
 α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι
 παν τας τϑς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τϑ

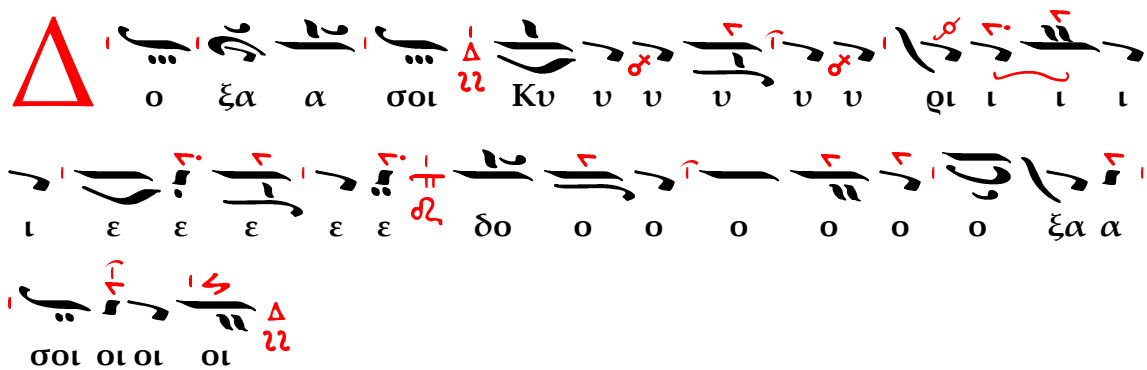

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

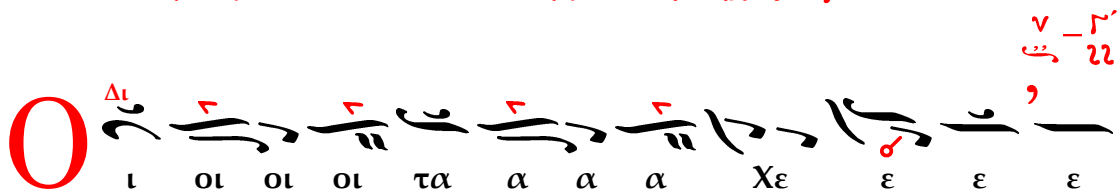
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (13-19).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλιππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι' θ

ρι ι ι μνα α α α α α α αν

Ω ς τον βασι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

T ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-θ

K υ ρι ε Ε λε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

K υ ρι ε Ε λε η η σον

K υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον

Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σσ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον *καὶ ἄλλως :* Δι

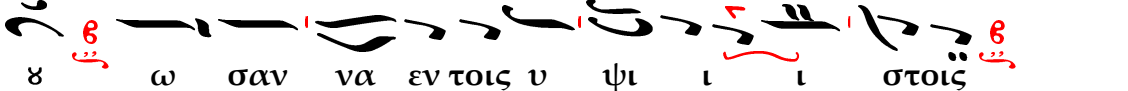
Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

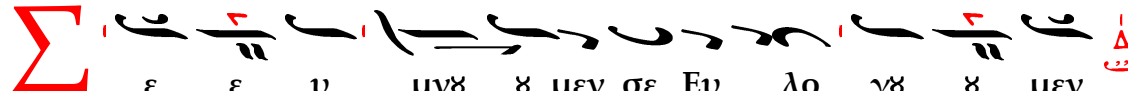
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σσ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

 ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν

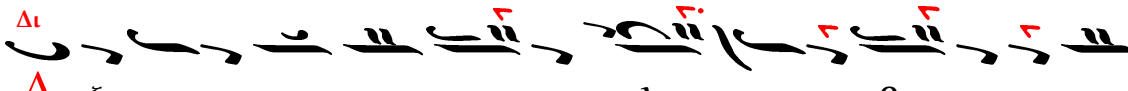

 σοι ευ χα ρι στη ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

 θα σα ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος

 η η η μων

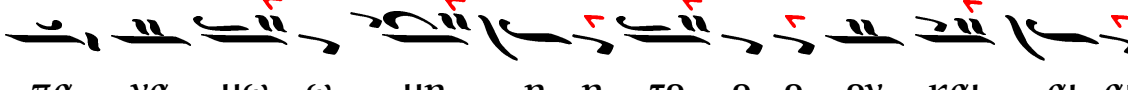
Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αηζ', ἀντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

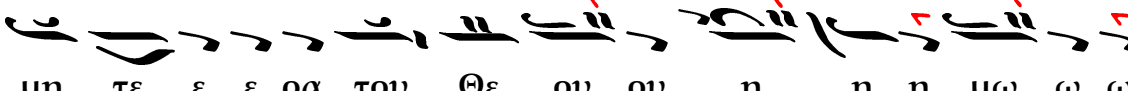
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. ᾠχος Δι

Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

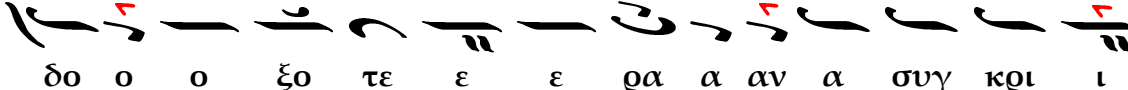

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

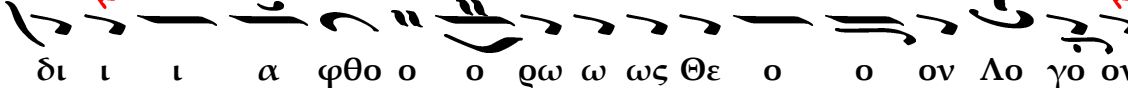

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μι και αι αι ε εν

 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι

 τως των Σε ε ρα α α φι ι ι μι τη η ην α

 δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α

α εις τα πε ε ρα τα α α α α α της οι οι οι

οι οι κου ου ου ου της οι οι κου ου ου με ε ε

ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε της οι οι οι

κου ου ου με ε ε ε ε νη ης τα α α ρη η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η τα ρη η η η η η η η μα

α α α α α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α τα ρη η μα τα α α α α

α α α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω ων Α

λε ε ε ρα λε ρα λε λε ρα ρα λε ε ε τα

λε ε ε ρα λε ρα λε λε ρα ρα λε ε ε ε λε ρα

α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ων

και αι λαι αι αι αι ει ει και αι ει εις τα πε ε

ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα

α α α α α α εις τα πε ε ρα α τα α της

οι οι οι κϑ ϑ με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε της οι κϑ ϑ με ε ε ε ε ε ε ε ε ε νης

τα α ρη η η η η η η η χη η η η η μα α

α α α α α α α α τα ρη η μα α τα α α

α χα α α α α α α α α α α α α α α

τα ρη μα α τα α α α α Α αυ τω ων ρα α α

α λε ε λε ρα α α ρα λε ρα α λε λε λε ρα

λε λε ρα ρα λε ε λε ρα ρα α λε ε ε ε λε

α α α α α α α α α α α α α
 α α α α λλη η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 α α α α α α α α α α α α α α λλη η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η χη η η η η α α α α α α α α
 α α α α α λλη η η η η η χη η η η α
 λλη η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ι α α α α α α α α α α α α α α α α
 χα α α α α α α α λλη η η η η χη η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η α
 α α α α χα α α α α α α α α α α α
 α α α α α λλη η η η η η η χη η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η α α α
 α α λλη η η η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

Πα
 α α α α α α α α α ι ι ι ι ι ι α

α α χα α α α Δ

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ριν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ρ αν τες

αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σα ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σα με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

Α λλη λη ι α Α λλη λη ι α Α λλη

λη ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος ^θ (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τῃ νυν και ε ως

τῃ αι ω ω νο ο ος ^Δ